

ΤΗ ΙΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ' Ἑδωκας σημείωσιν

Σκεῦος Ἱερώτατον, Πνεύματος θείου γεγένησαι, τὴν ψυχὴν καθηράμενος, παθῶν Ἱερώτατε, ἔνθεν χρίσμα θεῖον, ἅγιον ἐδέξω, Ἀρχιερεὺς σὺ γεγονῶς, καὶ ποδηγέτης λαοῦ θεόφρονος, καὶ μάρτυς ἀπαράτρωτος, τοῦ δι' ἡμᾶς πάθη φέροντος, καὶ ἀπάθειαν βλύσαντος, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Σώματος ἠλόγησας, αἰκιζομένου ταῖς μάστιξι, καὶ πυρὶ προσεγγίζοντος τὸν νοῦν γὰρ προσήλωσας, ἀνεικάστω πόθῳ, τῷ ὠραιότατῳ, κάλλει τοῦ θείου ἐραστοῦ, οὗ τῷ γλυκίῳ ἐτρώθης ἔρωτι, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιερέων ἀγλαΐσμα, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σε, τεθεαμένη τελέσαντα, ἢ καλῶς σὲ κυήσασα, τὸν ἴσον ποθήσασα, διανύσαι δρόμον, σοὶ περιπλακείσα, μέσον τοῦ σκάμματος σοφέ, καθάπερ δάμαλις ἀποσφάττεται, μεθ' ἧς σὲ ἰκετεύομεν, ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλευθέριε, τὸν Σωτήρα καὶ Κύριον, ἐκδυσώπει πανόλβιε.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ἱερεὺς ἐννομώτατος, μέχρι τέλους ἐξημέρισας, μάκαρ Ἐλευθέριε, ἱεουργῶν γὰρ τὰ θεία καὶ ἄρρητα μυστήρια, τὸ αἷμά σου ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον σεαυτὸν προσήγαγες, διὸ παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων σὴν ἀεισέβαστον μνήμην, καὶ τοὺς αὐτὴν γεραίροντας ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἢ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ δὲ βούλει ποιῆσαι εἴσοδον λέγε

Σπήλαιον εὐτρεπίζου, ἢ Ἀμνὰς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν, Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς, Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν, καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε, ὅτι ὄφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός, ὄνπερ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἢ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς, Πῶς ἐνεσπάρης μοί, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων

Τῆς Ἐκκλησίας προστάτης Πάτερ γενόμενος, ὡς Εὐανθίας γόνος, τῆς θεόφρονος ὄντως, καὶ μύστης Ἀποστόλων ὡς ἀληθῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέφεις λαοὺς, τοὺς πρὶν ἀφρόνως τὸ σέβας οἶα θεοῖς, ἀπονέμοντας τοῖς Δαίμοσιν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Τῶν ἐπιτόκων γυναιῶν Πάτερ κηδόμενος, ἐλευθερίαν δίδως, τῷ Ναῶ σου φοιτώσαις, εὐπλοῖαν δὲ πάλιν ἄλλοις θερμῶς, ἐξαιτοῦσιν ἐπέδωκας, καὶ τοῖς νοσοῦσιν ὑγείαν σὺ χορηγεῖς, διαλάμπων ἐν τοῖς θαύμασι.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέρδος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Τοῦ Μαρτυρίου τοὺς ἄθλους στερρῶς ὑπήνεγκας, Ἀδριανοῦ μὴ πτήξας, τὰς δριμεῖας κολάσεις, ἔρωτι τοῦ Κτίστου ὅλους ἀλοῦς, Ἐλευθέριε πάνσοφε, καὶ τὴν τεκούσάν σε σύναθλον προσλαβῶν, ἀνελήλυθας

γηθόμενος.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τῆς ἱεραρχίας σου Ὅσιε Πάτερ, τὴν στολὴν ἐφοίνιξας, ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ σταδίου ἀνδρικῶς τελειωθέντα ἰδούσά σε, ἐπιπεσοῦσα ἠσπάζετο τὸ γλυκὺ τέκνον, ἢ καλῶς γεννησαμένη καὶ θρεψαμένη σε, διὸ καὶ τμηθεῖσα τῷ ξίφει, εἰς οὐρανίους θαλάμους μετὰ σοῦ συνεισηλθεν, ὦ μακαρίας Μητρός! ὦ μαστῶν ἱερῶν! οὐς ἐθήλασας μάκαρ Ἐλευθέριε, καὶ τῆς φύσεως τὸν Πλάστην ἐπέγνωσ, Σὺν αὐτῇ οὖν πρέσβευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον

Ἰερέων ποδηρεὶ κατακοσμούμενος, καὶ αἱμάτων τοῖς ρείθροις ἐπισταζόμενος, τῷ Δεσπότη σου Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφέ, καθαιρέτα τοῦ Σατάν, διὸ μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου ἄθλησιν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Χαῖρε Πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τοῦ Ἁγίου δύο. Ὁ παρὼν φέρει Ἀκροστιχίδα.

Παθῶν ἐλεύθερόν με δεῖξον παμμάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος α'

«Ὦδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται».

Παθῶν ἀμαυρότησι, δεδουλωμένον, φαιδραῖς ἱκεσίαις σου, Μάρτυς Ἐλευθέριε, νὺν ἐλευθέρωσον, ὅπως ὡς δούλον σε Χριστοῦ, θείαις ὑμνήσω ὠδαίς.

Ἀθλήσεως ἔλαμψας, καθαρωτάταις, αὐγαῖς ἱερώτατε, ἐπιχρώσας αἵματι, τὴν ἱεράν σου στολὴν, καὶ γέγονας φωτοειδής, διὰ τοῦ Πνεύματος.

Θεῷ προσκολλώμενος, καθαρωτάτω νοῖ, ἐκ νεότητος, σαρκικοῦ φρονήματος, ψυχὴν ἐμάκρυνας, καὶ τῶν θαυμάτων δαψιλῇ, χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον

Ὡς θρόνος πυρίμορφος, τὸν Κτίστην φέρεις, ὡς ἔμψυχος θάλαμος, καὶ τερπνὸν Παλάτιον, τὸν Βασιλέα χωρεῖς, γενόμενον ὅπερ ἡμεῖς, Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος Κανὼν, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς

Θεῖον Ἐλευθέριον ἱερὰ τιμάω, Πάτερ.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. β'

«Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῷ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ὠδήν, ἐβόα ἄσωμεν».

Θρόνω τῆς δόξης Κυρίου παρεστηκῶς, σὺν Ἀγγέλων τάγμασιν, Ἐλευθέριε σοφέ, τοὺς ὑμνοῦντας πόθω σὲ αἰεὶ, ἐλευθέρωσον παθῶν ταις ἰκεσίαις σου.

Ἐκλελεγμένος ἐκ βρέφους σὺ τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἔνδοξε, ὡσπερ πάλαι Σαμουήλ, καὶ θεῷ Πνεύματι χρισθεὶς, ὡς σοφὸς Ἀρχιερεὺς λαὸν ἐποίμανας.

Ἱεουργὸς μυστηρίων τῶν τοῦ Χριστοῦ, γεγονῶς ἐλάμπρυνας, τὴν στολὴν τὴν ἱεράν, μαρτυρίου αἵματι Σοφέ, ἐν σταδίῳ καρτερῶς ἀγωνισάμενος.

Θεοτοκίον

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, Θεὸς Λόγος πάναγνε, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σεσάρκωται, διό, Θεοτόκον σὲ πιστοὶ αἰεὶ δοξάζομεν.

ᾠδὴ γ'

«Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεῦτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι τὴν γῆν παντοδύναμε».

Ἵπὲρ Χριστοῦ παθεῖν ἐλόμενος, ἀλγηδόνας φέρεις τοῦ σώματος, ἐνηδυνόμενος Σοφέ, ταις ὀδύναις καὶ θλίψεσι, διὰ τοῦτο τὴν ἀνώδυνον, ζωὴν νῦν ἀπειλήφας.

Θερμῷ τῷ πόθῳ τοῦ ποιήσαντος, Ἀθλητὰ θεόφρον κρατούμενος, τῷ πυρωθέντι σεαυτόν, ἐπιρρίπτεις τεχνάσματι, δροσιζόμενος τοῦ Πνεύματος, πυρὶ Ἐλευθέριε.

Ἐν ἱερεύσιν ἱερώτατος, καὶ ἐν Μάρτυσι Μάρτυς στερρότατος, ἀναδειχθεὶς στέφος διπλοῦν, ἐκομίσω Μακάριε, τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ, διὰ παντὸς ὀπτανόμενος.

Θεοτοκίον

Ῥάβδον δυνάμεως ἐβλάστησας, τὸν Χριστὸν ἐν ᾧ στηριζόμεθα, σὲ γὰρ ἐτύπου Ἀαρῶν, Ῥάβδος ποτὲ βλαστήσασα, ἀγεώργητε Ἀγνή, περιστερὰ ἀειπάρθενε.

Ἄλλος

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὣς σὺ

Νοὸς στερρότητι Σοφέ, ὀπλισάμενος χαίρων, τὴν ὁδὸν διανύεις, τοῦ μαρτυρίου σαυτόν, ἐθελουσίως προδούς, τοῖς ζητοῦσι, Μάρτυς Ἱερώτατε.

Ἐκ θεοῦ Πνεύματος λαβὼν, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀποστόλων Σοφέ, σαγήνη μαρτυρικὴ σαγηνεύων, λαοὺς πρὸς εὐσέβειαν.

Λαμπρύνας θείας ἀρεταίς, τὴν ἀρχιερωσύνην, λαμπροτέραν εἰργάσω, τὴ πορφυρίδι τῶν σῶν, αἱμάτων καρτερικῶς, ἐναθλήσας, Μάρτυς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον

Ἐκπλήττει νοῦν καὶ ἀκοήν, τὸ μυστήριον ὄντως, τῆς λοχείας σου Κόρη, Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἰρμός

«Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡ μᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας του».

Κάθισμα

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἐλεύθερον τὸν νοῦν, ἐκ παθῶν κεκτημένος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ, γνησιώτατος δοῦλος, καὶ πλάνης ἠλευθέρωσας, τοὺς καλῶς σοὶ ποθήσαντας, ἐναθλήσας δέ, ὡς ἱερεὺς τε καὶ Μάρτυς, Ἐλευθέριε, διπλοῦν ἐδέξω τὸ στέφος, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων, σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ

προστασία, και σώζεις τούς δούλους σου.

Ὦδὴ δ'

«Ἐν πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες βοῶν, Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήση, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήση, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Οὐ χάσματα λεόντων, οὐ βράσματα πυρός, οὐ δεινῶν ἐπίτασις, τὸ εὐτονον τῆς σῆς, ἱερομύστα ἐχάυνωσε καρτερίας, ἀλλ' ὡς ἀδάμας ταις βασάνοις ἐνετρύφας, ζήλω θεϊκῷ πυρπολούμενος.

Ναμάτων ζοηρύτων, τὸ στόμα σου πλησθέν, ποταμοὺς ἠρεύξατο, ἐνθέων διδαχῶν, Ἱερομάρτυς βυθίζοντας ἀνομούντων, ἐρεσχηλίας καὶ ἀρδεύοντας καρδίας, τῶν ἐπεγνωκότων Χριστὸν τὸν Θεόν.

Μεγάλως σὲ δοξάζων, ὁ σὸς Δημιουργός, ὑπὲρ οὐ προήρησο, τὸ πάσχειν Ἀθλητά, περιστερὰν καταπέμπει κομίζουσάν σοί, τροφήν Ἀγγέλων ἰσαγγέλω γεγονότι, ἄθλων φανοτάταις λαμπρότησιν.

Θεοτοκίον

Ἐξέστησαν ὀρῶσαι, Ἀγγέλων στρατιαί! πῶς ὁ ἄθεώρητος, μορφὴ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ ὠράθη Παρθένε Θεοκυῆτορ, ὃν ἐκδυσώπει σωτηρίας ἀξιῶσαι, πάντας τούς πιστῶς σε δοξάζοντας.

Ἄλλος

Χριστός μου δύναμις

Ἐπῆρξε πρότερον, κατακαυχώμενος, ὁ πανώλεθρος δράκων, ἀλλ' ἀναιδής, ἤλεγκται ὁ ἄθλιος, τοῦ ἱεράρχου τοῖς ποσίν, ἐν σταδίῳ συμπατούμενος.

Θωρακισάμενος, Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἱερώτατε Μάρτυς ὡς νικητής, ἄριστος εἰσέδραμες ἐν πυριφλέκτῳ κραβάτῳ, ὡς ἐν δρόσῳ ἀγαλλόμενος.

Ἐπὶ τοῦ σκάμματος, ἐστῶς διήλεγξας, τοῦ τυράννου τὸ θράσος εἰδωλικόν, τοῦτον τροπώσάμενος, Ἱερομάρτυς ἀθλητά, ἀνδρικῶς ἀγωνιζόμενος.

Θεοτοκίον

Ῥημάτων ἄκουσον, ἐμῆς δεήσεως, Παναγία Παρθένε, σὺ γὰρ ἐλπίς, πάντων καὶ βοήθεια, τῶν ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἐκτενῶς προσκαλουμένων σε.

Ὦδὴ ε'

«Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἄλλον γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐ γινώσκομεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις».

Δολίαις μηχανώμενος, συλᾶν σὲ λαλιαίς, Μάρτυς ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος, γέλως ὀρᾶται τὴ σοφία σου, ὁ σοφιστὴς κακίας κατασεσοφισμένος.

Ἐν ἄρματι αἰρόμενος, τῶν θείων ἀρετῶν, Ἐνδοξε τὸ ὕψος ἐπέφθασας, τοῦ μαρτυρίου καὶ κατέρραξας, τῶν πονηρῶν δαιμόνων, τὸ ἐπηρμένον θράσος.

Ἴδεῖν τὴν ὠραιότητα, παθῶν τοῦ Ἰησοῦ, Ὅσιε σαυτὸν καθωραΐσας, τοῦ μαρτυρίου ὠραιότησι, καὶ πρὸς αὐτὸν μετέβης, στεφθεῖς λαμπρῷ στεφάνῳ.

Θεοτοκίον

Ξενίζει πᾶσαν ἔννοιαν, τὸ θαύμά σου Ἀγνή, τίκτεις γὰρ τὸν Θεὸν μετὰ σώματος, καὶ τὸν τροφέα τρέφεις γάλακτι, πείραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα, αὐτὸς ὡς ὶδε μόνος.

Ἄλλος

Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθὲ

ἰδὼν τὸ εὐτονον ὁ Χριστός, καὶ ἀκαταγώνιστον ὄντως, τῆς καρτερίας σου Πάνσοφε, σοὶ ὡς τῷ Προφήτῃ τροφήν οὐράνιον, ἐκπέμπει δι' ὀρνέου, σὲ ἐνισχύουσιν.

Οὐ δειλιάσασα ἢ σεμνὴ καὶ ἱερωτάτη σου μήτηρ, τὴν τῶν Τυράννων ὠμότητα, σοῦ περιχυθεῖσα Μάρτυς τοῖς μέλεσι, τῷ ξίφει τελειοῦται, ὡς συναθλοῦσά σοί.

Νικήσας πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κεκινημένην κατὰ σοῦ, Μάρτυς παράταξιν ἔφραξας, στόματα λεόντων εἰς ἡμερότητα, αὐτῶν μεταποιήσας τὴν ἀγριότητα.

Θεοτοκίον

Ἴδου Μητέρα σε τοῦ Θεοῦ, πάντες οἱ πιστοὶ θεοπρεπῶς, ὁμολογοῦντες Θεόνυμφε, λύσιν τῶν πταισμάτων καθικετεύομεν, παράσχου τῷ λαῷ σου, μόνη Πανύμνητε.

Ὡδὴ ς'

«Τὸν Προφήτην Ἰωάνν, ἐκμιμούμενος βοῶ, τὴν ζωὴν μου ἀγαθὴ, ἐλευθέρωσον φθοράς, καὶ σώσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα, Δόξα σοί».

Ὁ ἐπίσημος κριός, τῶν θρεμμάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ποιμὴν ὁ λογικός, τῶν ἀγώνων ἢ τρυφή, δοξάζεται, Θεὸν δοξάσας, οἰκείοις μέλεσι.

Νευρωθεὶς ταῖς πρὸς Θεὸν ἀνανεύεσσι Σοφέ, ἐξενεύρισας ἐχθρόν, πολυμήχανον στερρῶς, αἰδίμει, Μαρτύρων κλέος, ἱερωσύνης κανών.

Πρὸς αἰκίσεις καρτερῶν, πρὸς τὸ πῦρ αὐτομολῶν, κατεκοίμισας θηρῶν τῶν ἀγρίων τὰς ὀρμᾶς, ἀκοίμητον, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην, ἔχων διάθεσιν.

Θεοτοκίον

Ἀγιάσματος Σκηνή, δεδειγμένη Μαριάμ, μianθεῖσαν ἡδοναίς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἀγίασον, καὶ θείας δόξης, μέτοχον ποιήσον.

Ἄλλος

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Ἐδείχθης πανάριστος, καὶ στερρὸς ἀγωνιστής, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, μὴ φοβηθεὶς βασάνων, τὰς προσβολάς, τὸ πῦρ δὲ ὑπεῖξέ σοί, καὶ σιδήρου ὀξύτης νῶτα δέδωκε.

Ῥοαὶς τῶν αἱμάτων σου, Ἐλευθέριε Σοφέ, εἰδωλικὴν κατέκλυσας, δεισιδαίμονα πλάνηντων διωκτῶν, τὴν νίκην ἀράμενος, κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου πολεμήτορος.

Ἡ γῆ μὲν τοῖς αἵμασιν, ἐφοινίσσετο τοῖς σοῖς, ὁ δὲ ἀὴρ ἡγίασται, τῷ καθαρῷ σου πνεύματι ἀληθῶς, πρὸς λήξιν οὐράνιον, ἀνιόντι, παμμάκαρ Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην, παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε».

Κοντάκιον Ἦχος πλ. β'

Τοὺς ἀσφαλεῖς

Ὡς καλλονὴν τῶν ἱερέων Ὅσιε, καὶ προτροπὴν τῶν Ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ αἰτούμεν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, Τοὺς πόθω σου τὴν μνήμην ἐορτάζοντας, κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβέων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Ἐπίδε εὐσπλαγχνε Ζωοδότα, ὡς φιλόανθρωπος ὁ μόνος καὶ οἰκτίρμων Θεός, τὴν τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν, καὶ πανσθενεῖ δεξιᾷ σου Λόγε, τῶν παθῶν ἐλευθέρωσον τῆς αἰσχύνης, ὅπως τὸν σὸν Ἱεράρχην ὑμνήσω Ἐλευθέριον, αὐτὸς γὰρ ὄντως ἐκ μήτρας ἐγνωρίσθη σοί, καὶ καθηγίασται, καὶ ἀνετέθη σοί, ὡς Σαμουὴλ, ἀπὸ μητρὸς ἱεράς σοί τῷ Κτίσαντι, πρεσβέων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῆ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Στίχοι

- Ἐλευθέριος, ὡς ἀδουλόνοῦς φύσει,
- Σπάθας θεωρῶν, οὐκ ἐδουλοῦτο πλάνη.
- Δίον Ἐλευθέριον δεκάτη πέφνε φάσγανα πέμπτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Ἀνθία, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, περιχυθεῖσα τῷ τοῦ υἱοῦ νεκρῷ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Δίδωσι μήτηρ νεκρικὸν κόσμον τέκνω,
- Αὐτὴ ἑαυτὴν συγκεκομμένην σπάθαις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Κορέμμων ὁ Ἐπαρχος, πιστεύσας τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθεὶς ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἀθλήσεως οὐκ εἶχε Κορέμμων κόρον,
- Ἔως ἐτμήθη τὸν ἀχένα τῷ ξίφει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα οἱ δύο Δήμιοι οἱ πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Θεὸν σὲ γνόντας Δημίους δύο Σῶτερ,
- Ἄλλοι κατακτείνουσι δήμιοι ξίφει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Ἄθλησις τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Σωσσάνης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Κουβικουλαρίου (θαλαμηπόλου).

Στίχοι

- Ἐλευθέριος οὐχ ὑπέπηξε ξίφος.
- Ἐλευθέριον γὰρ εἶχε νοῦν παντὸς φόβου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βάκχου τοῦ νέου.

Στίχοι

- Μὴ δευτερόν τις, μηδὲ Βάκχον τὸν νέον,
- Ἐν τοῖς ἀθληταῖς ταττέτω διὰ ξίφους.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ νέου, ἀσκήσαντος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Πορφυρογεννήτου, ἐν τῷ ὄρει Λάτρου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'

«Τῶν ἐν καμίνῳ Παίδων σου Σωτήρ, οὐχ ἤψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πύρ' τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνουσαν καὶ εὐλόγουν λέγοντες, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Μεγαλυνέσθω ἔκραζες Σοφέ, στρεβλούμενος, νῦν ἐν τῇ σαρκί μου ὁ Χριστός, οὐ δειλιῶ τὰς πυρακτώσεις τῶν λεβήτων, οὐ πτοοῦμαι θάνατον, οὐ τῶν θηρῶν τὰς ὀρμᾶς, διὰ τὴν πάντων ζωὴν.

Μόνου Θεοῦ τὸ κάλλος ἐκζητῶν, μόνης αὐτοῦ δόξης καὶ τυχεῖν ἐπιποθῶ, Στρεβλούσθω μου καὶ πυρακτούσθω μου πᾶν μέλος, ἀνεβόας Ἐνδοξε, ἐλευθερίαν ζητῶ, καταδουλοῦσαν Χριστῷ.

Ἀποσκοπῶν τὴν μένουσαν ζωὴν, Μακάριε, κόσμῳ ἐνεκρώθης ἀληθῶς, καὶ ὡς χρυσὸς τῶν αἰκισμῶν

δοκιμασία, πυρωθείς ἐξέλαμψας, ἀποτεθείς θησαυροὺς ἐπουρανίων μονῶν.

Θεοτοκίον

Καθαρωτάτην μόνην σὲ εὐρῶν, πανάμωμε, Λόγος καθαρώτατος Θεοῦ, σοῦ ἐκ γαστροῦ ἀποτεχθεὶς, πιστοῦς καθαίρει, μολυσμοῦ Θεόνημφε, προσγενομένου ἡμῖν, ἐξ ἀκρασίας παθῶν.

Ἄλλος

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλώνι

Τυράννων ἤλεγξας θράσος, καὶ Βασιλέων ὠμότητα, καὶ γὰρ μέσον πυρὸς ἠπλωμένος, Παμμάκαρ ἀνέμελπε, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέστησαν καθορῶντες, τὰ τῶν, Ἄγγέλων στρατεύματα, Ἱεράρχα τὴν σὴν καρτερίαν, δι' ἧς καταβέβληκας, στερρῶς ἀγωνιζόμενος, τὸν δεινὸν κοσμοκράτορα.

Μαρτύρων χοροστασίαι, Ἀρχιερέων σύλλογος, καὶ Ἀγγέλων πληθὺς, εὐφροσύνης πλησθέντες ἀγάλλεσθε, ἐπὶ τῇ θεῖα μνήμῃ νῦν, τοῦ Ἱεράρχου καὶ Μάρτυρος.

Ἀγίας ρίζης ὡς ἄνθους, ἐλευθερίας φερόνυμε, ἀπὸ θείας Μητρός, ἐκβλαστήσας, ὡς καρπὸς ἱερώτατος, μαρτυρικοῦ δι' αἵματος, τῷ Χριστῷ προσήνεξαι.

Θεοτοκίον

Ἁγίων Ἀγιωτέρα, ἐπουρανίων δυνάμεων, ἀσυγκρίτως πασῶν ἀνεδείχθης, Μητροπάρθενε Δέσποινα, ὡς τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν Δεσπότην τῆς Κτίσεως.

ᾠδὴ η'

«Ὅν φρίπτουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἀθλήσει ἠνθήσατε, φυτὰ ὡς εὐθαλῆ, βασάνοις κοσμούμενοι, Μαρτύρων καλλονή, καὶ νῦν Παραδείσου ἄνθη ὄφθητε, θεῖαν εὐοσμίαν, ἐκπέμποντες ἐνθέως.

Ῥανίσιν αἱμάτων σου, τεχθέντος ἐξ αὐτῆς, τὸ αἶμα τὸ ἴδιον, ἡ μήτηρ προσκιρνά, τῷ σῶ γὰρ λειψάνῳ συμπλακεῖσα σεμνῶς, ξίφει τελειοῦται, καὶ ζήεις τοὺς αἰῶνας.

Ίάσεωννάματα, θαυμάτων ποταμούς, προχέει τοῖς χρήζουσιν, ἡ θήκη σου σοφέ, ἐκπλύνοντας ῥύπον, ψυχοφθόρων παθῶν, Μάρτυς ἱεράρχα, διὸ σὲ εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον

Ὡς ὄμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατήλθεν ὁ Χριστὸς, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολεροῦς ποταμούς, εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ἄλλος

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις

Ὡς δεκτὸν ἱερεῖον ὀλοκαυτούμενον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, Πάτερ αἰοίδιμε, θεῖαν ὡς ὀσμὴν, πρὸς ὕψος τὸ οὐράνιον, τὴν εὐχαριστίαν, ἀνέμελπε ἐνθέως.

Πεποιθῶς ὥσπερ λέων ἀνόμους ἤλεγξας, καὶ πολλὴ παρρησία στόματα ἔφραξας, τῶν εἰς τὸν Θεόν, τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, πάλαι δυσφημούντων, ἐχθρῶν ἀθεωτάτων.

Ἀνυψῶν Ἱεράρχα Πιστῶν τὸ φρόνημα, ἐταπείνωσας θράσος καὶ καταβέβληκας, τῶν εἰς τὸν Θεόν, ἀσεβούντων καὶ ἔμελπε, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας τῆς σῆς πανύμνητε, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν ὕλομανήσασαν, πρόρριζον ἐξήρανε, καὶ ἀνεβλαστήσε, τὴν τῆς εὐφροσύνης, Παρθένε εὐλογίαν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας, ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνω τῷ βούλεσθαι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδὴ θ'

«Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὸν ναὸν τὸν ἔμψυχον, τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν».

Στόμα Θεοῦ γεγονῶς ἐκ τοῦ στόματος, τοῦ ἀλλοτρίου λαὸν ματαιόφρονα, ἀφαρπάσας ἔδειξας κληρονόμον χάριτος, καὶ ἐναθλήσας στερρῶς σὺν ἱερέυσι, καὶ ἀθληταῖς κατοικεῖς Ἐλευθέριε.

Ἡ καθαρὰ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τῶν ἀρετῶν τὸ τερπνὸν καταγώγιον, ὁ ἀμνὸς ὁ ἄκακος, ὁ λαμπτήρ ὁ ἄδυτος, ἱεραρχῶν ἢ κρηπίς καὶ τῶν δογμάτων, ἀνευφημείσθω πιστῶς Ἐλευθέριος.

Φῶς κατοικεῖς ἀληθῶς τὸ ἀνέσπερον, φῶς χρηματίσας ἡλίου φαιδρότερον, διὸ τοὺς τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, ἐπιτελοῦντας παθῶν ἀχλύος ῥύσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν σου λιταῖς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον Γέννησιν, πειρασμῶν ῥύόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς οἰκέτας ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλόανθρωπος.

Ἄλλος

Θεὸν ἀνθρώποις

Τεμῶν μαχαίρα τῶν θείων λόγων σου, τὴν κεφαλὴν τοῦ ψεύδους Ἐλευθέριε Ὅσιε, τοῦ Χριστοῦ παρέσχες τὰ νικητήρια, πιστεῖ καὶ ἀληθείᾳ, ὅθεν τιμώμεν σε, ὡς τροπαιοφόρον οἱ πιστοί, καὶ θεῖον κήρυκα.

Ἐκ γῆς ἀπάρας σοφὴ τὸ φρόνημα, τὸ τῆς ψυχῆς πρὸς μόνην τοῦ Δεσπότη τοῦ ἔφεςιν, τοῦτο νοητῶς Πάτερ ἀνύψωσας, ὅθεν σαρκὸς ἠρνήσω, πᾶσαν εὐπάθειαν, καὶ ἐγκαρτερῶν ἐν τοῖς δεινοῖς, στερρῶς ἐνήθλησας.

Ῥοαῖς αἱμάτων τῆς σῆς ἀθλήσεως, τὴν ἱερὰν κοσμήσας σου στολὴν Ἱερώτατε, εἰς ἐπουράνιον σκηνὴν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τέλος εἰσέδυσ τοῦ μαρτυρίου σου, ἔνθα μνημονεύεις καὶ ἡμῶν, τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον

Ὑμνεῖν τὸν τρόπον τὸν ὑπερθαύμαστον, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ξένης σου κήσεως Πάναγνε, ἀπορεῖ ἀνθρώπων τὰ συστήματα, πάντα γὰρ ὑπερέχει νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ νοήσεις πάντων λογισμῶν, καὶ τὴν τῶν λόγων ἰσχύν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Χριστῷ προσήγαγες Πάτερ, πιστῶν ἀγέλας ὡς ποιμὴν, σοὶ δὲ προσφύσα τῷ μόσχῳ, ὡς δάμαλις ἡ τεκοῦσα, συνανηρέθη, μεθ' ἧς σε, νῦν Ἐλευθέριε μέλω.

Θεοτοκίον, ὅμοιον

Καὶ σὲ μεσίτριαν Κόρη, προβάλλομαι Παναγία, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, ὅπως κολάσεως πάσης, ἀπαλλαγῶ καὶ βασάνων, τῶν αἰωνίων ὁ τάλας.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ

Τὴν χάριν τῶν σοφῶν Μαθητῶν, λαβὼν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Ἱεράρχα, καὶ τὸν δρόμον τὸν αὐτῶν, διήνυσας προθύμως, διὸ σὲ καταξίαν, ἀνευφημοῦμεν Ἐλευθέριε.

Τὸ ψεῦδος σοὶς ἐν λόγοις σοφέ, ἐλέγξας Ἐλευθέριε, τὴ ἀθλήσει, τὸν τοῦ ψεύδους εὐρετὴν, ἀπέκτεινας καὶ τοῦτον, τέθεικας ὑπὸ πόδας, τὸν πρὶν μεγάλως φρυαττόμενον.

Τοῖς ὄμβροις τῶν αἱμάτων σου, κατάρδευσον ἡ μᾶς νοητῶς, Ἱεράρχα, τοὺς τιμώντάς σε πιστῶς, καὶ μνήμην ἐκτελοῦντας, τὴν θεῖαν σου ἐκ πόθου, καὶ τὸν Σωτήρα μεγαλύνοντας.

Δόξα... Ἦχος β'

Ὡς τῆς θείας ἐλευθερίας ἐπώνυμος, τῆς ἱερᾶς διπλοῖδος, Πάτερ κατηξίωσαι, καὶ εὐθαρσῶς τὴν εὐσέβειαν διδάσκων, τῶν πρακτέων τοὺς λόγους ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας, Ὅθεν καὶ τὴν μαρτυρικὴν ἔνστασιν νεανικῶς ἐκτέλέσας, ἐν ἀμφοτέροις διέπρεψας, καὶ διπλοῦν εἴληφας τὸ στέφος παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃν καθικέτευε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δοξολογία Μεγάλη

Εἰς Τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὡδὴ γ' καὶ ς' κλπ.